

سختگوی صنعت برق خبر داد:

تامین برق مراکز مجاز استخراج رمزارز از ابتدای مهر ماه

سختگوی صنعت برق گفت: از ابتدای مهرماه برق مورد نیاز مراکز مجاز استخراج رمزارز تامین خواهد شد. مصطفی رجبی مشهدی با اشاره به اینکه مراکز مجاز استخراج رمز ارز ۳۰۰ مگاوات انشعاب مجاز دریافت کرده‌اند، اظهار داشت: مراکز مجاز استخراج رمز ارز از خردادماه به دلیل افزایش مصرف برق از مدار تولید خارج شدند که با پایان زمان اوج مصرف تابستان از ابتدای مهر ماه تامین برقشان مجدد شروع خواهد شد.

وی با اشاره به اینکه تاکنون ۲۱۸ هزار دستگاه رمزارز غیرمجاز در کشور کشف شده است، گفت: مصرف برق این مراکز معادل یک نیروگاه هزارمگاواتی است که البته با وجود پایان زمان اوج مصرف تابستان همچنان مصرف برق بالاست که این نشان دهنده فعالیت مراکز غیرمجاز استخراج رمز ارز است. سختگوی صنعت برق با تاکید بر لزوم دریافت مجوز برای فعالیت این مراکز، گفت: این مراکز می‌توانند با احداث نیروگاه تجدیدپذیر برق مورد نیاز را تامین کنند.

رجبی مشهدی با اشاره به اینکه تعرفه برق مراکز مجاز استخراج رمزارز با قیمت برق صادراتی محاسبه می‌شود، افزود: مراکزی که غیرمجاز فعالیت می‌کنند در صورت دریافت نکردن مجوز، دستگاه‌هایشان جمع آوری، برق مرکز کشف شده قطع و به مراکز قضائی معرفی خواهند شد.

خبر خوش برای سهامداران:

مهر تایید هیات مدیره بر پیشنهاد افزایش سرمایه پتروشیمی بوعلی سینا
از محل مازاد تجدید ارزیابی سرمایه گذاری‌های بلندمدت (سرمایه گذاری در سهام شرکت پتروشیمی تندگویان) در جلسه هیات مدیره «بوعلی» به تصویب رسید.

به گزارش روابط عمومی پتروشیمی بوعلی سینا، در چهارصد و پنجاه و دومین جلسه هیات مدیره شرکت پتروشیمی بوعلی سینا (سهامی عام) به تاریخ ۱۴۰۰/۰۶/۲۲ پیشنهاد افزایش سرمایه حدود سه برابری شرکت از محل مازاد تجدید ارزیابی سرمایه گذاریهای بلندمدت (سرمایه‌گذاری در سهام شرکت پتروشیمی تندگویان) به منظور اصلاح ساختار مالی شرکت مطرح و به تصویب هیأت مدیره رسید. سرمایه فعلی بوعلی ۳۵۰۰ میلیارد ریال است. بر این اساس، پس از نهایی شدن گزارش توجیهی، اطلاعات مربوطه از طریق سامانه کدال منتشر خواهد شد. شرکت پتروشیمی بوعلی سینا آذرماه گذشته در بازار سرمایه عرضه شد و به مشارکت بیش از ۴.۵ میلیون سهامدار همراه بود. این شرکت در خرداد سال ۱۴۰۰ نیز بر اساس وعده‌ی خود به سهامداران، واحد شیرین‌سازی برش سبک با ظرفیت سالانه ۳۵۰ هزار تن رافینت و گاز مایع (ال‌بی‌جی) را به بهره برداری رساند تا حجم تولیدات این شرکت به ۱۱۰ درصد ظرفیت اسمی برسد. همچنین پس از عرضه در بازار سرمایه، این شرکت پروژه‌هایی مانند مخزن C۲۰۰۱C، ساخت و تعویض کاتالیست راکتور، تخلیه، بهینه‌سازی و بارگیری مولکولارسیو برج‌های جذب و تعمیرات اساسی را با تکیه بر توان متخصصین داخلی به سرانجام رساند. بر اساس گزارش روابط عمومی شرکت پتروشیمی بوعلی سینا، واحد پارازایلن شرکت تا پایان سال جاری به مرحله پیش راه‌اندازی خواهد رسید و محصولات پارازایلین و اورتوزایلین تولیدی این واحد به دیگر مجتمع‌های پتروشیمی کشور ارسال می‌شود. با راه اندازی واحد پارازایلین، سودآوری شرکت پتروشیمی بوعلی سینا سالانه بیش از ۵۰ میلیون دلار افزایش خواهد یافت و علاوه بر آن با توجه به تولید پارازایلین و تکمیل چرخه اصلی تولید PET در منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر سبب کاهش هزینه لجستیک و بدنبال آن افزایش سودآوری شرکت پتروشیمی تندگویان خواهد شد. گفتنی است، بعد از اظهارنظر حسابرس و مجوز سازمان بورس پیشنهاد افزایش سرمایه بوعلی در دستور کار مجمع عمومی فوق العاده قرار خواهد گرفت.

آگهی مفقودی

سند،برگ سبز،برگ کمپانی و تاییدیه نقل و انتقال سواری پیکان تیپ I۱۶۰۰ به رنگ سفید مدل ۱۳۸۳ به شماره موتور۱۱۲۸۳۰۵۵۷۲۴ و شماره شاسی ۸۳۴۳۵۷۳۱ و شماره پلاک ۷۱ ایران ۲۵۳ س ۲۱ متعلق به آقای کرمت دهقانی قهفرخی فرزند ماشالله به شماره ملی ۴۶۲۳۵۷۹۰۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبارساقط است.

تاثیر پیمان شانگهای بر صنعت نفت ایران

نماینده سابق ایران در اوپک افزود: اما اینکه تصور شود با عضویت در پیمان شانگهای این کشورها به رابطه قبل تحریم بازگردند، بعید به نظر می رسد. قطعاً این پیمان تأثیراتی را در بهبود روابط خواهد داشت اما اینکه میزان فروش به قبل از تحریم ها بازگردد، دور از ذهن است.

خطیبی با تاکید بر اینکه چنین پیمان هایی بر بهبود روابط تأثیر دارد، گفت: این مساله در موضوع تعرفه ها نیز بسیار کمک خواهد کرد که مربوط به بحث های صادرات و واردات می شود. در حوزه سرمایه گذاری ها در صنعت نفت و گاز نیز امور تسهیل خواهد یافت اما نباید انتظار بازگشت به شرایط قبل از تحریم را داشت.

وی با بیان اینکه این پیمان یک گروه مشترکی را تشکیل می دهد و باید متخصصان مربوطه در مورد بندهای این پیمان اظهارنظر کنند، گفت: در کل این پیمان برای تسریع امور و توسعه روابط تأثیرگذار خواهد بود. در شرایط فعلی زمانی نیاز است که عضویت ایران در این سازمان تثبیت شود و شاهد اثرات مثبت آن باشیم اما در کل نباید انتظار بازگشت به شرایط قبل از تحریم ها را از این پیمان داشت.

همچنین مرضی بهروزی فر – کارشناس ارشد حوزه انرژی دربارۀ تأثیر این پیمان بر صنعت نفت کشور به ایسنا گفت: پیمان شانگهای موضوعات اقتصادی را نیز در بر می گیرد اما در واقع یک پیمان امنیتی و نظامی به حساب می آید. از آن طرف نیز عضویت در شانگهای مربوط به زمان حاضر نیست و به سال ها قبل بازمی گردد.

وی افزود: تا سال ۱۳۹۵ به دلیل تحریم هایی که علیه ایران از طرف

انرژی

شورای امنیت سازمان ملل وجود داشت، درخواست ایران مورد پذیرش واقع نشد و از آن سال به بعد نیز تا کنون به دلیل برخی مشکلات این پیمان به نتیجه نرسید. اگر ایران تحت تحریم های شورای امنیت سازمان ملل قرار گیرد به هیچ عنوان امکان مبادله با هیچ کشوری را ندارد.

بهروزی فر با بیان اینکه باید پرسید آیا روابط ایران با کشورهای همسایه مثل ترکمنستان و تاجیکستان به دلیل تحریم توسعه می یابد یا خیر، گفت: اینکه گمان شود صرف پیوستن ایران به یک پیمان منطقه ای می تواند به ایران کمک کند تا مشکلات آن به طور کامل برطرف شود چندان منطقی نیست.

وی با تاکید بر اینکه همکاری با چین و روسیه هم به تنهایی نمی تواند راه علاج صنعت نفت باشد، چرا که این دو کشور مشکلاتی را دارند تصریح کرد: صرف اینکه حل مشکلات با چین و روسیه می تواند کل مشکلات اقتصادی ایران را برطرف کند موضوع خوش بینانه ای است.

او درباره تأثیر این پیمان در فروش نفت به صورت غیر علنی نیز گفت: میزان فروش نفت ایران از طریق دور زدن تحریم ها انقدر نیست که بتواند جوابگوی مشکلات اقتصادی کشور باشد. خریداران نفت در دنیا دولت ها نیستند و نفت را نمی توان به راحتی جا به جا کرد. برای فروش باید طرف خریدار وجود داشته باشد و شرکتهایی برای حمل و بیمه نیز مسوولیت را برعهده گیرند و از آن طرف نیز شرایطی برای دریافت پول محیا باشد.

بهروزی فر ادامه داد: ما دو مشکل در صنعت نفت داریم؛ موضوع اول فروش نفت برای حل مشکلات روزمره و مشکل دیگر توسعه صنعت نفت بوده که مستلزم جذب سرمایه و تکنولوژی است و این موضوع تا زمانی که وضعیت سیاسی با ثبات نشود امکان پذیر نخواهد بود.

وی با بیان اینکه در صورتی که موفق به افزایش فروش نیز شویم هم در شرایط فعلی نمی توانیم شرکت های تراز اول را جذب کنیم تا صنعت را توسعه دهیم، گفت: در حال حاضر پارس جنوبی نیازمند ۵۰ میلیارد دلار سرمایه برای تولید پایدار است و از آن طرف صنعت نفت نیز برای اینکه بخواند سرپا بایستد به ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیارد دلار سرمایه نیاز دارد.

این کارشناس ارشد حوزه انرژی با بیان اینکه این مبالغ را نمی توان از طریق فروش نفت با دور زدن تحریم ها بدست آورد، گفت: حتی اگر سرمایه آن نیز وجود داشته باشد امکان حضور شرکت های خارجی در ایران نیست و این ها مسکن هایی هستند که بتوان در کوتاه مدت فروش را افزایش داد و برخی مشکلات روزمره کشور را برطرف کرد.

مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی:

فرصتی برای تکرار آزمون و خطا نیست

وی در بخش دیگری از اظهارات خود گفت: باتوجه به فرمایشات رهبر معظم انقلاب و انتظاراتی که ایشان در حوزه نفت و گاز داشتند می توان گفت با گذشت زمان مشخص است که انتظارات برآورده نشده است.

سالاری افزود: این شرایط نباید تکرار شود براساس چشم انداز تعریف شده ابزارهای این مجموعه باید چالک بود لازم است برای نیل به این امر از نگاه کارمندی فاصله گرفته شود. دراین بخش باید تخصصی های فرآیندی به کار گرفته شوند.

وی در خصوص سرپرست شرکت ملی مهندسی و ساختمان نفت ایران با اشاره به سوابق اجرایی احمدی بیان کرد: ایشان در بخش های نرم افزاری و سخت افزاری بستریهایی را نهاده‌اند کردند و حمایت های خاصی در حوزه ساخت داخل و تولید دانش داشته اند. شخصی صاحب تجربه است ولی نیاز است تا با استفاده از توانمندی سایر حوزه ها باتوجه به تجارت و سوابق قبلی یک بازنگری جدی دراین بخش صورت بگیرد.

سالاری ضمن قدردانی از خدمات مدیرعامل سابق شرکت ملی مهندسی و ساختمان نفت ایران گفت: باید از ظرفیت های مدیرعامل سابق شرکت باتوجه به تخصص و تجارب ایشان استفاده شود.

وی در پایان تصریح کرد: باید با یک رویکرد جهادی، نگاه انقلابی و آنچه که در گام دوم انقلاب ترسیم شده است بتوانیم شرکت را به جایگاه واقعی آن برسانیم و در این مسیر انجام تکالیف مقام معظم رهبری، تکالیف دولت و انتظارات مردمی را به صورتی شایسته به منصفه ظهور رساند که این امر نیاز به مشارکت، همدلی و اصلاح ساختار دارد.

سهم ۴۰ درصدی ایران از پرداخت یارانه گاز جهان

ایران پارسال حدود ۵ میلیارد دلار یارانه در بخش نفت، ۱۲.۵ میلیارد دلار در بخش برق و ۱۲،۲ میلیارد دلار در بخش گاز پرداخت کرده که در مجموع ۲۹.۵ میلیارد دلار یارانه به انرژی اختصاص داده است.

این در شرایطی رخ داده که مجموع یارانه پرداخت‌شده انرژی در جهان عددی حدود ۱۸۱ میلیارد دلار بوده، بنابراین ایران سال گذشته میلادی ۱۶،۲ درصد از کل یارانه پرداخت‌شده به حامل‌های انرژی را به خود اختصاص داده است.

این در حالی است که در سال ۲۰۲۰ مقدار یارانه پرداختی انرژی در جهان ۴۰ درصد کمتر از سال ۲۰۱۹ بوده و با رقمی حدود ۱۸۱ میلیارد دلار به پایین‌ترین سطح از سال ۲۰۰۷ تاکنون رسیده است.

به عبارتی دیگر، حدود ۵۰ میلیارد دلار کمتر از سال ۲۰۱۹ بوده است. در سال ۲۰۲۰ مقدار یارانه پرداختی انرژی در جهان ۴۰ درصد کمتر از سال ۲۰۱۹ بوده و با رقمی حدود ۱۸۱ میلیارد دلار به پایین‌ترین سطح از سال ۲۰۰۷ تاکنون رسیده بدان معنا که حدود ۵۰ میلیارد دلار کمتر از سال ۲۰۱۹ بوده است.

زنگ خطر قطعی برق در زمستان
آمرایها ژانسی بین‌المللی انرژی نشان می‌دهد در مجموع یارانه پرداخت‌شده در بخش برق در جهان برای سال گذشته میلادی معادل ۵۰ میلیارد دلار بوده که از این رقم، ۱۲.۵ میلیارد دلار معادل ۲۵ درصد سهم ایران است؛ شرایط در پرداخت یارانه انرژی به گاز بسیار بدتر است.

مجموع یارانه پرداخت‌شده به بخش گاز در سال ۲۰۲۰ حدود ۳۵ میلیارد لاره بوده که ایران با پرداخت ۱۲.۲ میلیارد دلار یارانه در این بخش سهمی بیش از ۴۰ درصدی را به خود اختصاص داده است.

این در حالی است که ایران اگرچه دومین کشور دارنده ذخایر گاز جهان است و ظرفیت تولید گاز آن نیز بیش از یک میلیارد مترمکعب در روز است، اما برای تأمین سوخت زمستانی نیروگاه‌ها با مشکل روبه‌روست.

جواد اوچی، وزیر نفت نیز پیش از این با بیان اینکه پارسال حدود ۱۶۰ میلیون مترمکعب در بعضی از روزهای فصل سرد به‌ویژه در استان‌های شمال و شمال شرق کشور کسری گاز داشتیم، گفت: امسال پیش‌بینی می‌کنیم که با روند رشد مصرف در کشور که ۸ تا ۱۰ درصد است، در فصل سرد تا ۲۰۰ میلیون مترمکعب در روز کسری گاز داشته باشیم، به همین دلیل نشست‌های تأمین سوخت زمستانی را آغاز کردیم.

با این حال کمبود گاز در زمستان بسیار جدی است. در سال‌های گذشته نیز اگرچه دیگر قطعی گاز بخش خانگی به‌ویژه در استان‌های شمالی اتفاق نیفتاد، اما نیروگاه‌ها با کاهش گازرسانی در زمستان دست به گریبان بودند، این موضوع در کنار پایین بودن بازده نیروگاه‌های کشور، زنگ خطری برای قطعی برق در زمستان است.

آمرایها نشان می‌دهد زمستان پارسال در بعضی از روزها، گاز تحویلی به نیروگاه‌ها به زیر ۷۰ میلیون مترمکعب در روز رسید، در حالی که اگر نیروگاه‌های کشور بخواهند با همه ظرفیت خود کار کنند سوختی معادل ۱۹۰ میلیون مترمکعب گاز در روز نیاز دارند، بنابراین بقیه سوخت مورد نیاز نیروگاه‌ها در زمستان به‌وسیله سوخت مایع تأمین شده است.

با این حال نگاهی به مصرف سوخت مایع در کشور نشان می‌دهد توانایی تأمین روزانه ۱۲۰ میلیون لیتر گازوئیل و مازوت برای تحویل به نیروگاه‌های کشور وجود ندارد.

بررسی‌ها نشان می‌دهد تعهد روزانه تحویل سوخت مایع به نیروگاه‌ها معادل ۵۰ میلیون لیتر در روز است، بخشی از این ۵۰ میلیون لیتر از مخازن

ذخیره‌سازی نیروگاه‌ها که در تابستان بر شده تأمین می‌شود و بخشی دیگر روزانه به نیروگاه‌ها تحویل خواهد شد بنابراین حتی اگر در زمستان گاز تحویلی به نیروگاه‌ها روزانه ۱۰۰ میلیون مترمکعب در روز باشد باز هم نیروگاه‌ها با کمبودی معادل ۵۰ میلیون لیتر سوخت در روز برای استفاده از همه ظرفیت خود روبه‌رو خواهند بود.

در پنج ماه نخست امسال روزانه ۱۸ میلیون لیتر گازوئیل به نیروگاه‌ها تحویل شده و این در حالی است که مصرف در این بازه زمانی روزانه ۱۲ میلیون لیتر برآورد می‌شود. در هفت ماهه بعد سال اما در حالی که مصرف به ۳۲ میلیون لیتر در روز می‌رسد، تحویل گازوئیل ۲۹ میلیون لیتر خواهد بود که این تراز منفی از محل ذخیره گازوئیل در پنج ماه ابتدایی سال در نیروگاه‌ها تأمین خواهد شد.

مصرف نفت کوره نیز در حالی که در پنج ماه نخست سال در نیروگاه‌ها روزانه ۴ تا ۴ میلیون لیتر بوده، در زمستان به ۱۸ میلیون لیتر در روز می‌رسد.

روند افزایشی شدت مصرف انرژی اولیه
با توجه به این اعداد و ارقام مشخص می‌شود که روزانه می‌توان تا ۵۰ میلیون لیتر سوخت مایع (شامل ۳۲ میلیون لیتر گازوئیل و ۱۸ میلیون لیتر مازوت) در نیروگاه‌ها مصرف کرد. نگرانی‌ها آنجا بیشتر می‌شود که مصرف گازوئیل در داخل کشور نیز رو به فزونی است، اکنون مصرف گازوئیل در بخش حمل‌ونقل کشور ۷۰ میلیون لیتر در روز است و با توجه به ظرفیت تولید ۱۱۵ میلیون لیتری پالایشگاه‌های کشور برای تولید گازوئیل، حدود ۴۰ میلیون لیتر برای دیگر مصارف باقی می‌ماند.

براساس تراز سال ۹۷، مصرف کنونی انرژی کشور معادل ۶،۳ میلیون بشکه نفت در روز است که چنانچه برنامه‌های بهینه‌سازی انجام شود، قابلیت صرفه‌جویی ۵۰ درصدی مصرف انرژی وجود خواهد داشت.

در طول دهه‌های اخیر عرضه انرژی اولیه کشور به‌طور میانگین سالانه ۳ درصد رشد داشته و با توجه به رشد تولید ناخالص داخلی سبب روند افزایشی شدت مصرف انرژی ایران است. این در شرایطی است که مقدار تولید ناخالصی ایران با توجه به شاخص برابری قدرت خرید بیش از سه برابر بدون در نظر گرفتن این شاخص ۶ برابر ایران است و این اعداد نشان می‌دهد مصرف انرژی در ایران در خدمت بخش غیرمولد است.